

மனந்தீரும்புங்கள் அல்லது கெட்டுப்போங்கள்!

லூக்கா 13:1-5

ஒரு நாள், இயேசு போதித்துக் கொண்டிருக்கையில், “பிலாத்து சில கலிலேயருடைய இரத்தத்தை அவர்களுடைய பலிகளோடே கலந்திருந்தான்” (லூக். 13:1) என்பது பற்றிய அறிக்கை வந்தது. இந்த கலிலேயர்கள் யார் என்பது பற்றி நாம் உறுதியாக எதுவும் கூற இயலாது,¹ ஆனால் அவர்கள் வழக்கத்திற்கு மாறான பொல்லாங்கானவர்களாய் இருந்த காரணத்தினால் தான், அப்படிப்பட்ட வகையில் கொல்லப்பட்டனர் என்று கிறிஸ்துவின் உரையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் நினைத்தனர் என்பது தெளிவு. அவர்களிடத்தில் இயேசு, “அந்த கலிலேயருக்கு அப்படிப்பட்டவைகள் சம்பவித்ததினாலே, மற்ற எல்லாக் கலிலேயரைப் பார்க்கிலும் அவர்கள் பாவிகளாயிருந்தார்களென்று நினைக்கிறீர்களோ? அப்படியல்லவென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால், எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப்போவீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார் (வசனங்கள் 2, 3). பின்பு கர்த்தர், இதே கருத்தை வலியுறுத்துவதற்கு இரண்டாவது விவரிப்பு ஒன்றைப் பயன்படுத்தினார்: “சீலோவாமிலே கோபுரம் விழுந்து பதினெட்டுப் பேரைக் கொன்றதே, எருசலேமிலே குடியிருக்கிற மனுஷரெல்லாரிலும், அவர்கள் குற்றவாளிகளாயிருந்தார்களென்று நினைக்கிறீர்களோ? அப்படியல்லவென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால், எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப்போவீர்கள்” என்றார் (வசனங்கள் 4, 5).²

வேதாகமத்தில் ஒரு சில வசனங்களே வார்த்தைக்கு வார்த்தை பிரதியெடுத்தாற்போன்று காணப்படுகின்றன, ஆனால் இங்கு லூக்கா 13ல் அப்படிப்பட்ட இரு வசனங்கள் உள்ளன.³ வசனம் 3, “அப்படியல்லவென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால், எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப்போவீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்று கூறுகிறது. வசனம் 5ம் கூட, “அப்படியல்லவென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால், எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப்போவீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றே உள்ளது. இப்படிப்பட்ட பிரதியெடுத்தாற் போன்று காணப்படும் விஷயமானது, நாம் அந்தச் செய்தியைத் தவற விட்டுவிடக்கூடாது என்று நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் விரும்பினார் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறது: மனந்திரும்புங்கள் அல்லது

கெட்டுப்போங்கள்!

“நீங்கள் மனந்திரும்பாமற் போனால் ...”

மனந்திரும்புதல் வற்புறுத்தப்பட்டது

பழைய ஏற்பாட்டிலும்⁴ புதிய ஏற்பாட்டிலும் மனந்திரும்புதலுக்கான அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. யோவான் ஸ்நானன், ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது என்று பிரசங்கிக்க வந்தபோது, அவர் தமது உரையைக் கேட்டவர்களிடத்தில் மனந்திரும்பும்படி வற்புறுத்தினார் (மத். 3:2). இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் அதே அறிவுறுத்தலைக் கொடுத்தனர் (மத். 4:17; மாற். 6:12). பிரதான கட்டளையைக் கர்த்தர் கொடுத்த போது, மனந்திரும்புதல் என்பது பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டிய செய்தியின் ஒரு பாகமாக இருந்தது (லூக். 24:47).⁵ சவிசேஷமானது அதன் முழுமைத் தன்மையுடன் பிரசங்கிக்கப்படத் தொடங்கியபோது, மனந்திரும்பும்படி பாவிக்குக்குக் கூறப்பட்டது (அப். 2:38; 3:19, 26; 17:30, 31).

தேவனுடைய கட்டளைகளில், மனந்திரும்புதல் என்பதே கீழ்ப்படிவதற்கு மிகவும் கடினமானதாக இருப்பதாக மக்கள் காண்பதால் மனந்திரும்புதலின்மீது மாபெரும் வலியுறுத்தத்தை வேதாகமம் வைக்கிறது என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலானவர்கள், ஆதாரத்தைப் புரிந்துணர்ந்து கொண்டவுடன், விசுவாசிப்பதில் எவ்வித இடர்ப்பாடும் கொண்டிருப்பதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, அமெரிக்கக் குடிமக்களில், 90 சதவிகிதத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் தேவன்மீது விசுவாசம் கொண்டுள்ளனர் என்பதை வாக்கெடுப்புகள் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன - அவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் இயேசுவில் விசுவாசம் கொண்டுள்ளனர்.⁶ மேலும், மக்கள் ஒருமுறை உண்மையிலேயே மனந்திரும்பிவிட்டால், அவர்கள் தேவனுடைய மற்ற கட்டளைகளில் பெரிய இடர்ப்பாடு எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. இருப்பினும், மனந்திரும்புதல் என்பது தன்னிலே கடினமானதாக - மிகவும் கடினமானதாக - உள்ளது!

மனந்திரும்புதல் என்பது, குறைந்தது இரண்டு காரணங்களினால் கடினமானதாக உள்ளது. முதலாவது, மனந்திரும்புதலுக்கான அவசியம் நமது மேட்டிமையைத் தாக்குகிறது - மக்கள் மேட்டிமை நிறைந்தவர்களாய் இருக்கின்றனர்.⁷ இரண்டாவது, நாம் காணப்போகின்றபடி, உண்மையான மனந்திரும்புதலுக்கு ஒருவரின் வாழ்வுப் பாணியில் மாற்றம் அவசியமாகிறது - நாம் மாறுவதற்கு விரும்புவதில்லை. ஆகையால், நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள், மனந்திரும்புதல் என்பதைக் கடினமானதாகக் காண்கின்றோம். “மனிதர்களின் இரட்சிப்புக்கு மாபெரும் தடையாக இருப்பது மனித சித்தத்தின் பிடிவாதம் என்பதாகவே உள்ளது” என்று J. W. மெக்கார்வீ அவர்கள் எழுதினார்.⁸

மனந்திரும்புதல் விளக்கப்பட்டது

நாம் மேலும் செல்லுவதற்கு முன்னால், மனந்திரும்புதல் என்றால் என்ன என்று நாம் தீர்மானித்தாக வேண்டும். “நான் பாவம் செய்தேன்

என்று வருத்தத்துடன் இருத்தல்” என்பதே “மனந்திரும்புதல்” என்று தேவபக்தியுள்ள மக்கள்⁹ அடிக்கடி விளக்கப்படுத்துகின்றனர். ஒருவர், கடந்த காலப் பாவங்களுக்காக வருத்தப்படாமல் மனந்திரும்ப இயலாது என்பது உண்மையே, ஆனாலும் பாவங்களுக்காக மனம்வருந்துதல் என்பது மிகச் சரியாக மனந்திரும்புதலைப் போன்று இருப்பதில்லை. உண்மையான மனந்திரும்புதல் இன்றியே மனம்வருந்துதல் என்பது சாத்தியமானதாகவே உள்ளது.

பின்வரும் காட்சியைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். (உங்களில் சிலர் இதனுடன் உங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்!) ஒரு தாய், விருந்தினர்களுக்காக சமையல் செய்து, சூடான உணவைத் தட்டுகளில் எடுத்து வைக்கின்றார். அவர் தமது இளைய மகனிடம், “இவற்றைத் தொடாதே!” என்று எச்சரிக்கை செய்கின்றார். புதிதாய்ச் சமைக்கப்பட்ட உணவின் நறுமணம் அதிகமாய்ச் சோதிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. தாய் சமையலறைக்குத் திரும்புகின்றார். தட்டைக் கையில் எடுத்த பையன் அதில் இருந்த உணவில் பாதியை உண்டுவிடுகின்றான், மீதி உணவுடன் தட்டு அவன் கையில் இருக்கிறது, அவன் முகத்தில் ஒரு குற்ற உணர்வு காணப்படுகிறது. அந்தப் பையன் வருத்தப்படுகின்றானா? ஆம். அவன் பிடிபட்டு விட்டதற்காக வருத்தப்படுகின்றான். அவன் தனது தாய்க்குக் கீழ்ப்படியாமல் போனதால் நடக்கப்போவதற்காக வருத்தப்படுகின்றான். அடுத்த நாளில் தாய் இன்னும் அதிக உணவைச் சமைத்தால் எப்படி இருக்கும்? இந்த வரிசைத் தொடர் மீண்டும் செய்யப்பட வாய்ப்புள்ளதா? அநேகமாக உள்ளது என்றே கூறலாம். ஏன்? ஏனென்றால் அந்தப் பையன் வருத்தப்பட்டான், ஆனால் அவன் மனந்திரும்பவில்லை.

என்னைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டாம். ஒருவர் பாவம் செய்ததற்கு வருத்தப்படுதல் என்பது மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது. உண்மையில் இது, நான் “மனந்திரும்புதலின் செய்முறை” என்று அழைக்கும் விஷயத்திற்கு இன்றியமையாததாக உள்ளது. இருப்பினும், வருத்தம் என்பது, பயன்மிக்க விளைவை உண்டாக்க வேண்டுமென்றால், அது ஒரு குறிப்பிட்ட வகையிலான வருத்தமாக இருக்கவேண்டும். 2 கொரிந்தியர் 7:9, 10 இதற்கு ஏற்புடைய ஒரு வசனப்பகுதியாக உள்ளது. பவுல் தமது முந்திய நிருபத்தில் எழுதிய ஒரு கடிந்துகொள்ளுதலைக் குறிப்பிட்டுப் பின்வருமாறு எழுதினார்,

இப்பொழுது சந்தோஷப்படுகிறேன்; நீங்கள் துக்கப்பட்டதற்காக அல்ல, மனந்திரும்புகிறதற்கேதுவாகத் துக்கப்பட்டதற்காகவே சந்தோஷப்படுகிறேன்; நீங்கள் ஒன்றிலும் எங்களால் நஷ்டப்படாத படிக்கு, தேவனுக்கேற்ற துக்கம் அடைந்தீர்களே. தேவனுக்கேற்ற துக்கம் பின்பு மனஸ்தாப்பப்படுகிறதற்கு இடமில்லாமல் இரட்சிப்புக் கேதுவான மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது; லௌகிக துக்கமோ மரணத்தை உண்டாக்குகிறது.

சிலவேளைகளில் மக்கள், தாங்கள் பாவம் செய்ததற்காக வருத்தப்படுகின்றனர், ஆனால் அவர்களின் வருத்தம் “உலகத்திற்கு ஏற்ற வருத்தமாக”

உள்ளது. ஒருவேளை அவர்கள் பிடிபட்டதற்காக அல்லது தங்களது செய்கைகளின் விளைவுகளை அனுபவிப்பதற்காக வருத்தப்படலாம். இருப்பினும், அவர்கள் உண்மையிலேயே மனந்திரும்பவில்லை.¹⁰ “தேவனுக்கேற்ற துக்கம்” என்பது இதற்கு நேரெதிரானதாக உள்ளது. இதை KJV வேதாகமம், “godly sorrow” என்று அழைக்கிறது. “தேவனுக்கேற்ற துக்கம்” என்றால் என்ன? ஜிம்மி ஆலென் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

நான் இதைப் பற்றிச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டிருந்தால், இது நாம் தேவனை மனம் புண்படுத்திய காரணத்தால், நமது இருதயங்களுக்குள் வருகிற வருத்தமும் துக்கமுமாக உள்ளது. இதற்காக நாம் தண்டிக்கப்பட்டாலும் இல்லையென்றாலும், நாம் இதற்காக வருந்துகின்றோம். நாம் தேவனுடைய மாபெரும் இருதயத்தை நமது பாதங்களின்கீழ் நசுக்கியுள்ளோம். நாம் அவரைத் தவறாக நடத்தி, அவரது மனதைப் புண்படுத்தினோம் என்று அறிவது நமது இருதயங்களை உடைக்கிறது.¹¹

இவ்வகையான துக்கம் “மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது” என்று பவுல் கூறினார் - இது மனந்திரும்புதலாக இருப்பதில்லை, ஆனால் இது மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது. பெந்தெகொஸ்தே நாள் அன்று இயேசுவைப் பற்றிப் பேசுபவரு பிரசங்கித்தபோது (அப். 2:14-36), அவரது உரையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களில் பலர், “இருதயத்தில் குத்தப்பட்டவர்கள்” ஆயினர் (அப். 2:37); அவர்கள் தங்கள் பாவங்களினால் குற்ற உணர்வடைந்திருந்தனர். அவர்கள் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்ததற்காகத் துக்கப்பட்டனர் என்று நாம் பாதுகாப்பாகக் கூறமுடியும். இருந்த போதிலும், அவர்கள் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டது (அப். 2:38). பாவத்திற்காகத் துக்கப்படுதல் என்பது தன்னிலேயே மனந்திரும்புதலாக இருப்பதில்லை.

“நீங்கள் பாவம் செய்திருப்பதற்காகத் துக்கப்பட்டிருத்தல்” என்று மனந்திரும்புதலை விளக்கப்படுத்தாத, தேவபக்தியுள்ள மக்கள் அநேகமாகப் பின்வரும் விளக்கத்தைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கலாம்: “இது, நீங்கள் தவறாக உள்ளவற்றைச் செய்வதை நிறுத்தி, சரியாக உள்ளவற்றைச் செய்யத் தொடங்குதல் என்று அர்த்தப்படுகிறது.”¹² “மனந்திரும்புதலின் செய்முறையில்” வாழ்வில் மாற்றம் என்பது இன்னும் ஒரு அத்தியாவசியமான காரணியாக உள்ளது, ஆனால் வாழ்வில் மாற்றம் என்பது மாத்திரமே மனந்திரும்புதல் ஆகிவிடாது. ஒருவர் தனது வாழ்வை மாற்றியிருந்தும் ஒருக்காலும் மனந்திரும்பாமல் இருந்துவிடச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது. தனிநபர் ஒருவர், தனது வாழ்வுப் பாணி சங்கடமுள்ளதாகவும் கனவீனமானதாகவும் உள்ளது என்ற உணர்ந்தறிதலுக்கு வரக்கூடும் - எனவே அவர் தமது வாழ்வை மாற்றிக் கொள்ளத் தீர்மானிக்கக் கூடும் - இது மனந்திரும்புதல் இன்றியே நடைபெறக்கூடும். அவர் தமது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்ததற்காக இருதயத்தில் உணரப்பட்ட துக்கம் என்பதல்ல, ஆனால் மேட்டிமை என்பதே அவரது மாற்றத்திற்கான நோக்கமாக இருக்கிறது.

மீண்டும் என்னைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டாம். வாழ்வில் ஒரு மாற்றம் என்பது முக்கியமானதாக, அத்தியாவசியமானதாகக்கூட உள்ளது. இப்படிப்பட்ட மாற்றம் என்பது உண்மையான மனந்திரும்புதலின் விளைவாக உள்ளது என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது. யோவான் ஸ்நானன் தமது உரையைக் கேட்டவர்களிடத்தில், “மனந்திரும்புதலுக்கு ஏற்ற கனிகளைக் கொடுங்கள்” என்று கூறினார் (லூக். 3:8அ). அவர்களின் வாழ்வில் மாற்றங்கள் என்பதே அவரது சிந்தையில் இருந்த “கனிகளாக” இருந்தது (லூக். 3:10-14ஐக் காணவும்). இயேசு, “யோனாவின் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு நினிவே பட்டணத்தார் மனந்திரும்பினார்கள் ...” என்று கூறினார் (மத். 12:41). அவர்கள் மனந்திரும்பினார்கள் என்று நாம் எவ்வாறு அறிகின்றோம்? ஏனென்றால் “அவர்கள் தங்கள் பொல்லாத வழியைவிட்டுத் திரும்பினார்கள்” (யோனா 3:10).¹³ ஒருவர் தமது பாவம் நிறைந்த வழிகளிலிருந்து மனந்திரும்பிவிட்டதாகக் கூறியும் அவர் தமது வாழ்வின் வழிமுறையை மாற்றாதிருக்கிறார் என்பது தெளிவானால், அவர் உண்மையிலேயே மனந்திரும்பினாரா இல்லையா என்று மக்கள் ஆச்சரியப்படுவார்கள்.

ஆம், வாழ்வில் ஒரு மாற்றம் என்பது “மனந்திரும்புதலின் செய்முறைக்கு” அத்தியாவசியமானதாக உள்ளது. உண்மையான மனந்திரும்புதல்தான் அப்படிப்பட்ட ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்.¹⁴ இருப்பினும், வாழ்வில் ஒரு சீர்திருத்தம் என்பது தன்னிலேயே மனந்திரும்புதலாக இருப்பதில்லை.

எனவே, “மனந்திரும்புதல் என்பது, பாவத்திற்காகத் துக்கப்படுதல் அல்ல மற்றும் அது தவறு செய்தலில் இருந்து திரும்புதலும் அல்ல என்றால், பின் மனந்திரும்புதல் என்றால் என்ன?” சுருக்கமான வார்த்தைப் படிப்பு ஒன்றை இடைச் செருக என்னை அனுமதியுங்கள்:

“மனந்திரும்புங்கள்” என்பது (*metanoeo* என்ற) கிரேக்கக் கூட்டு வார்த்தையில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாக உள்ளது, இவ்வார்த்தையானது “பின்பு” என்பதற்குரிய வார்த்தை (*meta*) யுடன் “சிந்தனை” என்பதற்குரிய (*noema*) வார்த்தையை இணைத்துப் பெறப்பட்டதாக உள்ளது. இது “பிந்திய-சிந்தனை” என்று நேரடியாக அர்த்தப்படுகிறது மற்றும் இது ஒருவரின் சிந்தித்தலில் மாறுதலைக் குறிக்கிறது. இது மனிதருக்கு நடைமுறைப்படுத்தும்போது, மனந்திரும்புதல் என்பது பொதுவாக, “பாவத்தைப் புற்றி சிந்தையில் ஏற்படும் ஒரு மாற்றம்” - பொதுவாக, பாவம் செய்தலை நிறுத்த முடிவு செய்தல் மற்றும்/அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு பாவத்தைச் செய்தலை நிறுத்துதல் என்பதைக் குறிக்கிறது.¹⁵

நாம், “மனந்திரும்புதலின் செய்முறையை” மறுகண்ணோட்டமிடுவோம். தேவனுக்கேற்ற துக்கம் மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது, இது மனதில் அல்லது எண்ணப்போக்கில் ஏற்படும் மாற்றமாக உள்ளது. மனதில் ஏற்படும் அந்த மாற்றம் என்பது, வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றமாக வேண்டியது அவசியமாகிறது.¹⁶ இந்தச் செய்முறையை விவரிக்கும் உவமை

யொன்றை இயேசு ஒருமுறை கூறினார்.¹⁷ மத்தேயு 21ல், தனது மகன் களிடத்தில் சென்று, “மகனே, நீ போய் இன்றைக்கு என் திராட்சத் தோட்டத்தில் வேலை செய்” என்று கேட்டுக்கொண்ட ஒரு தந்தையைப் பற்றி இயேசு கூறினார் (வ. 28). அந்த மகன், “மாட்டேன்” என்றான் (வ. 29அ) - ஆனால் பின்பு, “அவன் மனஸ்தாபப்பட்டுப் போனான்” (வ. 29). KJV வேதாகமம், “afterward he repented, and went” என்று கூறுகிறது. NIV வேதாகமத்தில், “later he changed his mind and went” என்றுள்ளது.¹⁸ (சாய்வெழுத்து நான் வலியுறுத்துவது.)¹⁹

ஆலென் அவர்கள், “கீழ்ப்படிதல்” [அல்லது] “சரணடைதல்” என்பதே மனந்திரும்புதலை மிகச் சிறப்பாகத் தொகுத்துரைக்கும் வார்த்தையாக உள்ளது என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்:

நீங்கள், வாழ்வில் உங்கள் சுயநலமான பேராவல்களுக்கு, விருப்பங்களுக்கு மற்றும் குறிக்கோள்களுக்கு மரிக்கின்றீர்கள். நீங்களாக இருக்கும் ஒவ்வொன்றையும், நீங்கள் உடைமையாகக் கொண்டுள்ள ஒவ்வொன்றையும் மற்றும் எதிர்காலத்தில் எப்போதாவது நீங்களாக இருக்கின்ற ஒவ்வொன்றையும் எடுத்து பலிபீடத்தில் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கின்றீர்கள். நீங்கள், கலகத்திற்கான உங்கள் ஆயுதங்களான கைகளைக் குறுக்காகக் கட்டிக் கொள்கின்றீர்கள். நீங்கள் கர்த்தரிடத்தில் சரணடைகின்றீர்கள்.²⁰

“... எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப்போவீர்கள்”

உலகளாவிய விளைவுகள்

நாம் கர்த்தருக்கு சரணடைகின்றோமா என்பது உண்மையிலேயே பொருட்படுத்தப்படுகிறதா? நாம் நமது பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்பாமற் போனால் என்ன நடக்கும்? இயேசுவின் கூற்றில் கடைசிப் பகுதியைக் கண்ணோக்குங்கள்: “நீங்கள் மனந்திரும்பாமற் போனால், எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப் போவீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” (லூக். 13:3). “எல்லாரும்” என்ற வார்த்தையைக் கவனியுங்கள். இயேசுவின் உரையைக் கேட்டவர்கள், தங்களின் பாவங்கள், பிலாத்து கொலை செய்வித்திருந்த கலிலேயர்களின் பாவங்களைப் போல் அவ்வளவு மோசமாயிருந்ததில்லை என்று நினைத்தனர். இருப்பினும் அவர்கள், பாவம் என்பது பாவமாகவே உள்ளது, எல்லாப் பாவமும் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுக்கு அவமதிப்பாகவே உள்ளது என்பதை அறிய வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார்.²¹

“எல்லாரும் பாவம் செய்துள்ளோம்” (ரோமர் 3:23); ஆகையால் எல்லாரும் மனந்திரும்ப வேண்டும். மனந்திரும்புதல் என்பது கிறிஸ்தவராக குதலின் இன்றியமையாத ஒரு பகுதியாக உள்ளது (அப். 2:38; 3:19), மற்றும் இது உண்மை நிறைந்த கிறிஸ்தவராக நிலைத்திருத்தலின் இன்றியமையாத ஒரு பகுதியாக உள்ளது (அப். 8:22; 2 கொரி. 7:9, 10; எபி. 6:6).²² பவுல், “இப்பொழுதோ மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று எங்குமுள்ள மனுஷ ரெல்லாருக்கும் கட்டளையிடுகிறார்” என்று கூறினார் (அப். 17:30).

ஒழிந்துபோகாத விளைவுகள்

ஒருவர் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிய மனமின்றி இருந்தால் என்னவாகும்? இயேசு, “நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால், எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப்போவீர்கள்” என்று தெளிவாகக் கூறினார் (லூக். 13:3, 5). அவர் தமது உரையைக் கேட்டவர்கள்மீது ஒரு கோபுரம் இடிந்து விழும் அல்லது அவர்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால் அவர்களைப் பிலாத்து கொலை செய்விப்பான் என்று அவர் கூறினார் என்பதில் நான் சந்தேகப்படுகின்றேன். மனஸ்தாபப்படாதிருந்தலின் ஆவிக்குரிய விளைவுகளையே கர்த்தர் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்பது நிச்சயம். வேறொரிடத்தில், கிறிஸ்து, “ஆத்துமாவைக் கொல்ல வல்லவர்களாயிராமல், சரீரத்தை மாத்திரம் கொல்லுகிறவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்; ஆத்துமாவையும் சரீரத்தையும் நரகத்திலே அழிக்க வல்லவருக்கே பயப்படுங்கள்” என்று கூறினார் (மத். 10:28).

கடந்த காலங்களில், பிரபலமான போதனையொன்று, தேவன் மக்களின் இருதயங்களுக்குள் எதிர்க்க இயலாத ஆவிக்குரிய தூண்டுதல் ஒன்றை அனுப்பி அவர்கள் மனந்திரும்பும்படி கட்டாயப்படுத்துகின்றார் என்று உரிமைகோரியது.²³ இது உண்மையாயிருந்தால், எல்லாரும் மனந்திரும்புவார்கள், ஏனெனில் “தேவன் பட்சபாதமுள்ளவரல்ல” (அப். 10:34). “ஒருவரும் கெட்டுப்போகாமல் எல்லாரும் மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று” அவர் விரும்புகின்றார் (2 பேது. 3:9). எல்லாரும் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகின்றார், ஆனால் அவ்வாறு செய்வதற்கு முடிவெடுத்தல் நம்முடையதாக உள்ளது. மனந்திரும்புதலில் நம்மை உற்சாகமுட்படுவதற்குக் கர்த்தர் அடிப்படையான இரண்டு ஊக்குவித்தல்களைப் பயன்படுத்துகின்றார்.

முதலாவது, அவரது நந்தன்மை பற்றிய மகிழ்வான வரலாறாக உள்ளது. பவுல், “அல்லது தேவதயவு நீ குணப்படும்படி உன்னை ஏவுகிறதென்று அறியாமல், அவருடைய தயவு, பொறுமை, நீடிய சாந்தம் இவைகளின் ஐசுவரியத்தை அசட்டைபண்ணுகிறாயோ?” என்று எழுதினார் (ரோமர் 2:4). மெக்கார்வீ அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

தேவனை அறிகின்ற, புதிய ஏற்பாட்டின் வெளிப்படுத்துதல்களுக்கு ... பழக்கப்பட்ட பாவியொருவர், எப்போதாவது உட்கார்ந்து, தன்னைப் படைத்த தேவனின் நந்தன்மையைக் குறித்து, தமது சிந்தனைத் தொடங்கிய நாள் முதற்கொண்டு தேவன் தன்மீது பொழிந்துள்ள தயாளமான இரக்கங்கள் யாவற்றையும் குறித்து, தனது இரட்சிப்புக்குத் தேவன் ஒரு வழியை அளித்துள்ளார் என்பது குறித்து, தனது பாவங்களை விட்டு திரும்பி கிறிஸ்துவுக்குள் சமாதானம் மற்றும் இளைப்பாறுதல் ஆகியவற்றிற்கு வரும்படி அவர் நித்தமும் வேண்டுகோள் விடுத்தலைக் குறித்து, அவர் நித்தியத்தின் கதவுகளை, நித்தியத்திற்கும் மகிமை, ஆசீர்வாதம் மற்றும் கனம் ஆகியவற்றைத் திறந்து வைத்துள்ளார் என்பதைக் குறித்துச் சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கின்றாரா? ஒருவர் தாம் பாவியாயிருப்பதினால் தம்மையே புறக்கணியாமல் எப்போதாவது இவ்விதமாய் சிந்தித்துப்

பார்த்திருக்கின்றாரா?²⁴

இருப்பினும், மனிதர்களை மனந்திரும்புதலுக்குக் கொண்டுவர தேவன் தமது கோபாக்கினை என்ற கவலையான சத்தியத்தையும் பயன்படுத்துகின்றார். “தேவதயவு நீ குணப்படும்படி உன்னை ஏவுகிறது” என்பதைப் பவுல் ரோமர்களுக்குக் கூறியபின்பு, அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்,

உன் மனக்கடினத்திற்கும் குணப்படாத இருதயத்திற்கும் ஏற்றபடி, தேவனுடைய நீதியுள்ள தீர்ப்பு வெளிப்படும் கோபாக்கினை நாளிலே உனக்காகக் கோபாக்கினையைக் குவித்துக் கொள்ளுகிறாயே. தேவன் அவனவனுடைய கிரியைகளுக்குத்தக்கதாய் அவனவனுக்குப் பலனளிப்பார் (ரோமர் 2:5, 6).

இதுவே, கெட்டுப்போவது குறித்து இயேசு தமது உரையைக் கேட்டவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்தபோது அவர் பயன்படுத்திய ஊக்கு வித்தலாக உள்ளது. சிலர், நரகம் பற்றிப் பேசுவதினால் நமது உரையைக் கேட்பவர்களைக் கீழ்ப்படிதலுக்குள்ளாக்கும்படி “அச்சுறுத்துவதற்கு” நாம் ஒருக்காலும் முயற்சி செய்யக்கூடாது என்று நினைக்கின்றனர். நீங்கள் அவ்வாறு உணர்ந்தால், பின்வருவதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: இயேசு, ஏவுதல் பெற்ற எந்த ஒரு பேச்சாளர் அல்லது எழுத்தாளரையும் விட அதிகமாக நரகத்தைப் பற்றிக் கூறவேண்டியிருந்தது. நமது கீழ்ப்படியாமையின் விளைவுகள் பற்றி நினைப்பதற்கு நாம் விரும்புவதில்லை, ஆனால் நாம் அவற்றை நினைத்தாக வேண்டும்!

முடிவுரை

பரலோகம் என்பது ஆயத்தமான மக்களுக்கு ஆயத்தமாக்கப்பட்ட இடமாக²⁵ உள்ளது, நரகமும் அது போன்றதாகவே உள்ளது.²⁶ சரியாக இப்பொழுதே, நீங்கள் அந்த இரண்டில் ஒரு இடத்திற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் பரலோகத்திற்குச் செல்ல ஆயத்தமாயிருக்கின்றீர்களா? அல்லது உங்கள் இருதயத்திலும் வாழ்விலும் உள்ள பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்ப வேண்டியது அவசியமாக உள்ளதா?

ஒருமுறை இயேசு, ஒரு குறிப்பிட்ட நகரத்தின் மக்களைக் கடிந்துரைத்து, “நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே உனக்கு நேரிடுவதைப் பார்க்கிலும், சோதோம் நாட்டிற்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருக்கும்” என்று கூறினார் (மத். 11:24). ஏன்? ஏனென்றால், இயேசுவினால் போதிக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் சோதோம் நகரத்தில் இருந்தவர்களைக் காட்டிலும் மாபெரும் வாய்ப்புகளைக் கொண்டிருந்தனர் - இருந்தபோதிலும், அவர்கள் அந்த வாய்ப்புகளைப் புறக்கணித்திருந்தனர். நீங்கள் உணர்ந்தறியாதிருப்பினும், இன்றைய நாளில் நீங்கள் ஒரு அபாயகரமான இடத்தில் அமர்ந்து இருக்கின்றீர்கள். மனந்திரும்புங்கள் அல்லது கெட்டுப்போங்கள் என்று இயேசு கொடுத்த தெரிந்து கொள்ளுதல்களைக் கற்றுக்கொள்ளும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் மனந்திரும்பத் தவறினால்

- நீங்கள் கெட்டுப்போனால் - நீங்கள் எவ்வித சாக்குப்போக்கும் இல்லாதிருப்பீர்கள்.

குறிப்பிட்ட ஒரு தனிநபரைக் குறித்து கர்த்தர், “அவன் மனந்திரும்பும் படியாய் அவளுக்குத் தவணை கொடுத்தேன்; தன் வேசிமார்க்கத்தை விட்டு மனந்திரும்ப அவளுக்கு விருப்பமில்லை” என்று கூறினார் (வெளி. 2:21). இப்பொழுதே, தேவன் உங்களுக்கு “மனந்திரும்பத் தவணை” கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். “மனந்திரும்ப விருப்பமில்லாதவன் [ள்]” என்று உங்களைக் குறித்துக் கூறப்படக்கூடாது என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன். நீங்கள் பதில் அளிக்க வேண்டியது அவசியமென்றால், இன்றே அதைச் செய்யுங்கள்.²⁷

குறிப்புகள்

¹இந்த கலிலேயர்கள் யாராயிருந்தனர் என்ற சாத்தியக்கூறுகளுக்கு, “கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 6” என்ற புத்தகத்தில் “பொந்தியு பிலாத்து (மற்றும் இயேசுவின் மரணம்)” என்ற பாடத்தில் காணவும். ²லூக்கா 13:1-5ன் மீதான பொதுவான கலந்துரையாடல் ஒன்றை “கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 4” என்ற புத்தகத்தில் “புதிய மற்றும் பழைய விஷயங்கள்” என்ற பாடத்தில் காணவும். ³இங்கு வேறு இரண்டு வசனங்கள் தரப்படுகின்றன: நீதி. 14:12 மற்றும் 16:25. ⁴எடுத்துக்காட்டாக, 1 இரா. 8:47; எசே. 14:6; 18:30ஐக் காணவும். மற்ற உதாரணங்களை ஒரு ஒத்த வாக்கிய அட்டவணைப் புத்தகம் பட்டியலிடும். ⁵பிரதான கட்டளையில் லூக். 24:47ன் இடத்திற்கு இப்புத்தகத்தில் “சென்று வருகிறேன்-மற்றும் ஹலோ” என்ற முன்புள்ள பாடத்தை மறு கண்ணோட்டமிடவும். ⁶இது, இவர்கள் யாவரும் தேவன் மற்றும் இயேசுவைப் பொறுத்தமட்டில் சரியான விசுவாசம் கொண்டுள்ளனர் என்று கூறுவதாக இருப்பதில்லை - ஆனால் குறைந்தபட்சமாக, இவர்கள் தேவன் இருக்கின்றார் என்றும் இயேசு ஏதோ ஒரு வழியில் தேவனுடைய குமாரனாக இருக்கின்றார் என்றும் நம்புகின்றனர். ⁷மேட்டிமையின் பாவம் மீதான ஒரு சில வசனப்பகுதிகள் இங்கு தரப்படுகின்றன: நீதி. 16:18; 29:23; 1 யோவா. 2:16. ⁸J. W. McGarvey, *Sermons* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1893; reprint, n.d.), 97. ⁹“மனந்திரும்புதலை” விளக்கப்படுத்தும்படி தேவபக்தியில்லாத மனிதர்களிடத்தில் நீங்கள் கேட்டால், பலர் எந்த பதிலும் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ¹⁰பல்வேறு வகையான விவரிப்புகள் பயன்படுத்தப்பட முடியும்: பிடிபட்டதற்காக வருத்தப்படும் மக்களால் சிறைச்சாலைகள் நிறைந்துள்ளன; ஆனால் அவர்கள் வெளியே வரும்போது, அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தங்கள் குற்ற நடவடிக்கைகளைத் திரும்பவும் செய்வார்கள். மதுபானம் அருந்துபவர்கள் போதையில் தள்ளாடியதற்கு மறுநாள் காலையில் அதற்காகவும் அதன் விளைவான தங்களின் மற்ற செயல்களுக்காகவும் வருத்தப்படுவார்கள் - ஆனால் வாய்ப்பு தானாக வரும்போது அவர்களில் பலர் மீண்டும் மதுபானம் அருந்தத் தொடங்கி விடுவார்கள்.

¹¹Jimmy Allen, “Repentance,” *What Is Hell Like? and Other Sermons* (Dallas: Christian Publishing Co., 1965), 164. ¹²ஒரு சிலர், இவ்விரு விளக்கங்களையும் ஒன்றிணைப்பார்கள்: “மனந்திரும்புதல் என்பது நீங்கள் பாவம் செய்துள்ளதற்காக வருந்துதல், அதன் மூலம் நீங்கள் பாவம் செய்வதை நிறுத்தி சரியாக வாழத்தொடங்குதல் என்று அர்த்தப்படுகிறது.” ¹³மனந்திரும்புதலைத் தங்கள் நடவடிக்கைகளினால் செயல்விளக்கப்படுத்தும் மக்களைப் பற்றிய மற்ற

உதாரணங்கள் தரப்பட முடியும் - இவ்வதாரணங்களில் சகேயு, பிலிப்பியச் சிறையதிகாரி ஆகியோர் உள்ளடங்குவர். ¹⁴வாழ்வில் அவசியமான மாற்றத்தின் ஒரு பகுதியாக, இழப்பீடு செய்தல் என்பது கேட்டுக் கொள்ளப்படலாம் என்பதை நீங்கள் வலியுறுத்த விரும்பலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மனிதர் ஒரு பன்றியைத் திருடிவிட்டு, பின்பு மனந்திரும்பினார் என்றால், அவர் அந்தப் பன்றியை அதன் உரிமையாளரிடம் எடுத்துச் செல்லுவார். அந்தப் பன்றியானது ஏற்கனவே உண்ணப்பட்டிருந்தால், அவர் அந்தப் பன்றியின் உரிமையாளருக்குத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி வகையைக் கண்டறிவார். ¹⁵“அப். நடபடிகள், 1” என்ற இன்றைக்கான சத்தியம் புத்தகத்தின் சொற்பொருள் அகராதியில் இருந்து தழுவிமைக்கப்பட்டது. அந்தச் சொற்பொருள் அகராதியில் “மனந்திரும்புதல்” என்ற பகுதி முழுவதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க நீங்கள் விரும்பலாம். ¹⁶சட்டப்படி, வாழ்வின் ஒரு முழுமற்றம் மனந்திரும்புதலின் வேளையில் நடைபெறுவதில்லை, ஆனால் சில மாற்றங்கள் தெளிவாக இருக்கவேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். ஒருவர் தம் வாழ்நாள் முழுவதிலும் கர்த்தருக்குள் வளர வேண்டும். ¹⁷வேதாகமத்தில் உள்ள மற்ற விவரிப்புகளும் பயன்படுத்தப்படக்கூடும் (உதாரணமாக, ஊதாரி மகன் பற்றிய உவமை [லூக். 15:17, 18ஐக் காணவும்]). ¹⁸“Regretted” (NASB), “repented” (KJV) மற்றும் “changed his mind” (NIV) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது “மனந்திரும்புதல்” என்பதற்கான வழக்கமான வார்த்தையாக இராமல் அது தொடர்பான ஒரு வார்த்தையாக உள்ளது. ¹⁹சில பிரசங்கியர்கள் மனந்திரும்புதல் என்பதைப் பின்வருமாறு விவரிக்கின்றனர்: அவர்கள் ஒரு வழியில் நடந்து, “எங்கள் வாழ்வின் தொடக்கத்தில், நாம் ‘கணக்கு ஒப்புவிக்கும் வயதை’ அடைவதற்கு முன்பாக, நாம் தேவனை நோக்கி நடக்கின்றோம்” என்று கூறுகின்றனர். பின்பு அவர்கள் நின்று, 180 பாகைகள் திரும்பி, “ஆனால் பின்பு நாம் பாவம் செய்யத் தொடங்கி, தேவனை விட்டுத் திரும்பிய வயதை அடைந்தோம்” என்று கூறுகின்றனர். அவர்கள் அந்த மறுதிசையில் சற்று தூரம் நடந்து, பொதுவாக மக்களின் வாழ்வில் உள்ள பாவத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றனர். அவர்கள் நின்று, “ஆனால் நம்மில் சிலர் நமது பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்புகின்றோம் என்றார்கள். அது, நாம் நமது வழிகளில் உள்ள தவறைக் கண்டு மாற்றிக் கொள்வது என்று தீர்மானிக்கின்றோம் என்பதாக அர்த்தப்படுகிறது. எனவே நாம் முற்றிலுமாக முகத்தைத் திருப்பி - தேவனிடம் திரும்புகின்றோம் என்றாகிறது” எனக் கூறுகின்றனர். அவர்கள் சுற்றித் திரும்பி முதலில் சென்று கொண்டிருந்த திசையில் முன்னோக்கி நடக்கத் தொடங்குகின்றனர். ²⁰Allen, 168.

²¹பூமிக்குரிய விளைவுகளில், பாவங்கள் மாறுபடுகின்றன, மற்றும் அவற்றை உண்டாக்குகின்ற உந்துதல்கள் குறித்தும் அவை வேறுபடுகின்றன; ஆனால் “பாவம் என்பது பாவமாகவே உள்ளது” என்ற அடிப்படை சத்தியம் நிலைநிற்கிறது. ²²இது கிறிஸ்தவராவதற்குரிய நிபந்தனை பற்றியும் மீளக்கட்டியெழுப்பப் படுதல் பற்றிய நிபந்தனை பற்றியும் - இவை ஒவ்வொன்றிலும் மனந்திரும்புதல் செயல்படும் இடம் பற்றியும் - பேசுவதற்கான ஒரு நல்ல இடமாக உள்ளது. ²³இந்த உபதேசமானது, தேவன் மனந்திரும்புதலை அருளுதல் அல்லது கொடுத்தல் பற்றிப் பேசுகிற இரண்டு வேத வசனப்பகுதிகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது (அப். 5:30, 31; 11:18). தேவன் மனந்திரும்புதலைக் “கொடுக்கின்றார்” அதில் (1) அவர் நமக்கு மனந்திரும்ப வாய்ப்பளிக்கின்றார் மற்றும் (2) அவர் நமக்கு மனந்திரும்புவதற்கான ஊக்கத்தையும் அளிக்கின்றார். ²⁴McGarvey, 103. ²⁵இயேசு தமது சீஷர்களிடம், அவர்களுக்கு ஒரு இடத்தை ஆயத்தம் செய்வதற்குத் தாம் செல்லுவதாகக் கூறினார் (யோவா. 14:2). ²⁶நரகம் என்பது பிசாசுக்காகவும் அவனது தூதர்களுக்காகவும் “ஆயத்தம்

பண்ணப்பட்டு” இருக்கிறது, ஆனால் பிசாசைப் பின்பற்றுகின்ற மக்களும் அங்கு செல்லுவார்கள் (மத். 25:41). ²⁷கிறிஸ்தவராவது எப்படி (அப். 2:38) மற்றும் தேவனுடைய பிள்ளையாயிருந்தும் தவறு செய்கின்றவர் மீளக்கட்டியெழுப்பப்படக்கூடுவது எப்படி (அப். 8:22) என்பவற்றைப் பற்றிய விவரத்தை இந்தப் பிரசங்கத்தில் இதற்குமுன் நீங்கள் தராதிருந்தால், இப்போது அதைச் செய்யலாம். மனந்திரும்புதல் மாத்திரமே போதுமானதல்ல - அது தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்யும்படி செயல்பட காரணமாக வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்க நீங்கள் விரும்பலாம் (Allen, 169-70).